



ת"ד 744/09/16 - מדינת ישראל, מאשימה נגד ניסן ברנס, נאשם

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

10 יוני 2018

ת"ד 744-09-16 מדינת ישראל נ' ברנס

בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר
מדינת ישראל - מאשימה
נגד
ניסן ברנס - נאשם
ע"י ב"כ עו"ד מאיה רייטן סטול ועו"ד אברהם ג'אן

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של נהיגה בקלות ראש, עבירה על סעיף 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן - פקודת התעבורה); עזיבת מקום התאונה, עבירה על תקנה 144(א)(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן - תקנות התעבורה); אי הגשת עזרה לנפגע תאונה, עבירה לפי תקנה 144(א)(2) לתקנות התעבורה; אי מסירת פרטים בתאונת נפגעים, עבירה לפי תקנה 144(א)(3) לתקנות התעבורה; תוקף רישיון נהיגה אשר פקע ועברו למעלה מ-6 חודשים, עבירה לפי סעיף 10א' לפקודת התעבורה; רישיון הרכב פקע פחות משישה חודשים, עבירה לי סעיף 2 לפקודת התעבורה; נהיגה ברכב ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2א לפקודת בטוח רכב מנועי (נ"ח) תשכ"א-1961.

עובדות המקרה

כמפורט בכתב האישום המתוקן, בתאריך 5.2.16 בשעה 11:00 לערך נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג "מאזדה" מ.ר. 7010050, ברחוב אליהו סעדון ממזרח למערב, אור יהודה והתקרב כ-50 לפני עיריית אור יהודה. אותה השעה במקום הנכתב לעיל, פעל מחסום משטרתי אשר עצר נהגים לצורכי אכיפה. הנאשם הבחין במחסום מבעוד מועד, ביצע פניית פרסה בצורה פרועה בסמוך למעברי חצייה בהם חצו הולכי רגל את הכביש, המשיך בנהיגה על רחוב אליהו סעדון למזרח, הגיע לצומת עם רחוב יהדות קנדה כשעומס תנועה בכיוונו וכלי הרכב בהמתנה באור אדום. באותה שעה נהג יצחק אהרוני ברכבו מסוג "מאזדה" מ.ר. 4698914, ברחוב יהדות קנדה מדרום לצפון ונכנס לצומת בחסות האור הירוק שדלק בכיוון נסיעתו. הנאשם נכנס לתוך הצומת ופגע ברכב ה"מאזדה", זאת בעודו פונה שמאלה נגד כיוון התנועה לכיוון צפון. כתוצאה מהתאונה נחבל הנהג וניזוקו כלי הרכב המעורבים. על אף היות הנאשם מעורב בתאונת דרכים בה



נחבל אדם וניזוקו כלי הרכב, הסיע את רכבו לאחור ועזב את המקום בנסיעה צפונה מבלי להגיש עזרה לנפגע ומבלי למסור פרטים. לא זאת אף זאת, הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה תקף, אשר פג בחודש מרץ 2007 וללא רישיון רכב תקף שפג בשנת 2015.

בתאריך 21.6.17, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בהן על פי הודאתו.

הטיעונים לעונש

טיעוני התביעה -

בא כוח המאשימה התייחס לנסיבות המקרה. בטיעוניו לעונש ציין כי הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, על אף התיקון הוראות החיקוק נותרו על כנן. מדובר בנאשם המזלזל באופן מוחלט בחוק. עוד ציין כי כתב האישום נשוא הדיון כאן מן החמורים, וכי רישיונו של הנאשם פקע 9 שנים קודם לאירוע נשוא הדיון כאן, כושר נהיגתו לוקה בחסר וכך גם שיקול דעתו. הנאשם הגיע סמוך למחסום משטרה ובחר לבצע פניית פרסה בצורה פרועה ומסוכנת, סמוך למעברי חצייה בהם נמצאו הולכי רגל חוצים, חצה צומת בניגוד לכוון הנהיגה המותר, בנתיב בו נסע, ולא חדל מנהיגתו גם לאחר שפגע ברכב אחר בתוך הצומת. הנאשם לא עצר רכבו כמתחייב לפי חוק אלא בחר לברוח מהמקום.

עוד התייחס לתסקירי שרות המבחן, לפי עמדתו, התסקירים אינם חיוביים. לפי התסקיר האחרון עדיין קיימים קשיים אצל הנאשם בלקיחת אחריות וקושי בהבנת הקשר בין המעשים שביצע לתוצאות פעולותיו האסורים.

בא כוח המאשימה, הגיש לבית המשפט את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם. הנאשם יליד 1986, נוהג משנת 2005, ולחובתו צבר 3 הרשעות קודמות בתעבורה, לנאשם עבר פלילי הכולל עבירות של אחזקת אגרופן, איומים, תגרה במקום ציבורי, פריצה לרכב וגניבה מרכב.

מכל הנטען ובהתייחס לחומרת העבירות אותן ביצע הנאשם, בקשה התביעה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל שלא יפחת משישה חודשים, מאסר על תנאי מרתיע, פסילה לתקופה ארוכה וממושכת, פסילה על תנאי וקנס.

טיעוני ההגנה -



בא כוח הנאשם טען כי מדובר באירוע שארע לפני למעלה משנתיים, הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, לקח אחריות והביע חרטה עמוקה על מעשיו. בהתייחסותו לתסקירים, ביקש לקבל את המלצת שרות המבחן ולהשית על הנאשם עונש של עבודות שירות. עוד טען כי הנאשם שולב בשיחות פרטניות של פעמיים בשבוע במשך 7 חודשים עם סטודנטית לעבודה סוציאלית, ועל אף זאת לא היא זו אשר ערכה את התסקיר בסופו של יום, שעה שהתרשמה לחיוב מהנאשם. בא כוח הנאשם התייחס לתסקיר הראשון והצביע על כך שהנאשם עבר מסלול חיים מורכב, השתקם מחיי העבריינים ולא צבר לחובתו עברות נוספות וכי עבירת התעבורה האחרונה שביצע הינה משנת 2013. עוד טען כי הנאשם הודה, לקח אחריות ולאחר התאונה הגיע מיוזמתו לתחנת המשטרה ושיתף פעולה עם חוקריו.

לסיכום טענותיו ציין כי הנאשם שיתף פעולה עם שירות מבחן, הודה בהזדמנות הראשונה, נסיבות חיי מורכבות וקשות ויש לשמור על יציבות בחייו, לטעמו יש מקום לבחור ולהעדיף את שיקול השיקום ולהטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד. ביחס למשך תקופת הפסילה ביקש לבחור באופק שיקומי.

הנאשם ביקש לטעון ישירות, אף הוא בפני בית המשפט טרם גזירת הדין. לפי דבריו הוא לקח אחריות על מעשיו, טען כי התחיל לעבוד בעבודה חדשה ומפרנס עצמו בתקווה לכסות את חובותיו הכבדים. הוא לא יכול לחדש רישיונו בשל חובות הוצ"פ, משכך נלקח לו רישיון הנהיגה. עוד הוסיף כי הוא מואשם בתיק של גרם מוות ברשלנות (בתאונת עבודה), הוא לא מצליח להתאושש מתוצאות ניהול ההליך שלא הסתיים שם. נהרסה לו הזוגיות, הוא איבד את חברו הטוב, וביקש את מידת הרחמים מבית המשפט.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין את עקרון ההלימה, כעקרון המנחה בענישה, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין מידת העונש המוטל עליו. (סעיף 40ב לחוק העונשין)

על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין, כאשר בתוך מתחם העונש יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.



הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

נסיבות התאונה חמורות ורמת הרשלנות שבאופן נהיגת הנאשם גבוהה. הנאשם נהג בעודו ללא רישיון נהיגה אשר פקע מזה שנים רבות וללא ביטוח, הנאשם הבחין במחסום משטרה והחליט להימלט מהמקום, הוא נהג ברכב, בקלות ראש וברשלנות, בעודו מבצע פניית פרסה מסוכנת במקום בו יש מעבריי חצייה תוך סיכון של הולכי הרגל שחצו במעבר. בהמשך, חצה את הצומת תוך נסיעה בניגוד לכיוון הנסיעה המותר במקום, וגרם לתאונת דרכים עם רכב אחר שחצה את הצומת בחסות האור הירוק שדלק בכיוון נסיעתו. נגרמו נזקים בגוף וברכוש. לאחר התרחשות התאונה הנאשם לא עצר כדי להגיש עזרה לנפגע בתאונה. מעשיו של הנאשם במקרה דנן בלתי מוסריים במובן זה שבנהיגתו הפרועה במקום, במנוסתו גרם לתאונת דרכים, המשיך במנוסתו מהמקום, תוך נהיגה לאחור ועקיפה של הרכב המעורב בתאונה, הוא לא הזמין למקום את שירותי ההצלה, משטרה ומד"א, ולא המתין במקום עד להגעתם על מנת לוודא את מצבו של הנפגע, ולא דיווח מיד למשטרה על קרות התאונה.

ראיתי לנגד עיני כי במקרה דנן לא הואשם הנאשם, בעבירת הפקרה לפי סעיף 64א לפקודת התעבורה, דא עקא ביצוע העבירות בהן הורשע בסופו של יום לפי הודאתו, לפי תקנה 144(א)(4-1) לתקנות התעבורה בצירוף עם שאר העבירות האחרות, מחייבת ענישה ממשית, מוחשית ומרתיעה בדמות מאסר בפועל, זאת בצירוף לעבירות בהן הורשע.

בת.ד. 2760/08 מדינת ישראל נ' ש.שרון בבית המשפט לתעבורה בירושלים התייחס כבוד השופט א' טננבוים לתכלית הענישה בעבירות לפי תקנה 144:

"בבואנו לשקול את הענישה הראויה למקרה זה, יש ליתן את הדעת לאינטרס הציבורי ולערכים החברתיים שעליהן מנסים אנו להגן. בריחה של נהגים/ות ממקום התאונה מבלי להשאיר פרטים מזהים הינה התנהגות שעלינו להוקיע מהחברה כאן ועכשיו. מדובר בהתנהגות המלמדת על בריונות לשמה ואשר אינה עולה בקנה אחד עם המוסר. עלינו לגנותה ולסלוד ממנה בכל מחיר...יש הכרח ליצור אווירה שבה יהיה ברור לכל נהג/ת כי הדבר חמור ביותר מבחינת החוק והציבור הוא להימלט מהמקום או אפילו לנסות להימלט."

ברע"פ 2666/12 אמיר עטאללה נ' מדינת ישראל, אמר כבוד הש' רובינשטיין:

"לגופם של דברים, המבקש נהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח, תוך שהוא מסכן עוברי



אורח. ברי, כי נהיגה בלי רישיון משמעה הסטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה, וממילא סיכון הזולת. ומעבר לכך נאמר לא אחת, כי משמעות נהיגה כזאת, בהיעדר ביטוח, היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור (ראו למשל רע"פ 3104/11 פדילה נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). ... נאמר לא אחת, כי "בתי המשפט מצווים להרים תרומתם למלחמה בקטל בדרכים... ולעשות כל שניתן כדי להרתיע בעושים חמורים, נהגים המסכנים חיי אדם בכבישי הארץ" (ע"פ 6380/98 פטושקין נ' מדינת ישראל). הצורך לא פחת, למרבה הצער, ודברים אלה יפה כוחם גם כיום".

בתת"ע (ת"א) 908-05-11 מדינת ישראל נ' רג'ואן:

"נהיגה ללא רישיון תקף שפקע לפני שנים רבות אינה מגלמת אך ורק עבירה טכנית. לשם חידוש הרישיון על הנאשם לעבור מבחן מעשי ועיוני היות וההנחה היא כי נוכח הזמן הרב שחלף, ההכשרה לנהיגה שקיבל בעבר אינה עוד אפקטיבית."

מדיניות הענישה 40ג(א).

מפסיקות בתי המשפט המתייחסות לענישה מאי הגשת עזרה לנפגע בתאונה, נהיגה בקלות ראש, ונהיגה על אף שרישיון הנהיגה פקע, ניתן למצוא רמות ענישה שונות בהתאם לנסיבות המקרה, בהתייחס לביצוע העבירות, נסיבות ביצוע ונסיבות מבצען.

אי הגשת עזרה לנפגע תאונה

בפ"ל 4083-06-14 מדינת ישראל נ' נג'מי-

הורשע הנאשם בעבירות של אי ציות לרמזור אדום, גרימת תאונת דרכים, נזק לרכוש, חבלה לגוף, הזזת רכב ממוקום תאונה, אי הגשת סיוע, אי מסירת פרטים, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. מתסקירו של הנאשם עלו סיכויי שיקום טובים. על הנאשם נגזרו 3 חודשי פסילה, עונש מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים וצו מבחן לתקופה של 18 חודשים.

ת"ד 4981-07-10 מדינת ישראל נ' הייב(עציר)



שם, הודה הנאשם והורשע בכתב אישום מתוקן במסגרתו יוחסו לו עבירות של נהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב, גרימת נזק לאדם ולרכוש, אי הגשת עזרה לנפגעים ואי הזעקת שירותי הצלה למקום תאונה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה ללא רישיון רכב תקף ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. על הנאשם נגזר, מאסר בפועל למשך 60 ימים, מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, פסילה בת 24 חודשים.

ברע"פ 555/13 כהן נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 4.2.13)

נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם בעל עבר תעבורתי הכולל 22 הרשעות שהורשע בגרימת תאונת דרכים בעבירות של אי שמירת מרחק, גרימת נזק ואי השארת פרטים. על הנאשם הושטו קנס בסל 2,000 ₪, פסילה של 8 חודשים ו- 6 חודשי פסילה על תנאי.

בעפ"ת 19187-01-13, אנדריי ויטקובסקי נ' מ"י

שם הנאשם נסע עם רכבו לאחור, מבלי שווידא כי הדרך פנויה ופגע בשתי הולכות רגל. הנאשם עזב את המקום מבלי למסור את פרטיו. על הנאשם נגזרו 11 חודשי פסילה בפועל, קנס ופסילה על תנאי.

ברע"פ 1185/11 מוצטפא ממדוח נ' מ"י

שם הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בגרימת תאונה שכתוצאה ממנה נפגעו שני נהגים. הנאשם נמלט ממקום התאונה ולא השאיר פרטיו, ונגזרו עליו, בין היתר, 20 חודשי פסילה בפועל ומאסר מותנה בן 4 חודשים.

בת"ד 97-06-11 מ"י נ' איסק שביינשטיין

הוטלו על נאשם אשר גרם לתאונת דרכים ועזב את מקום התאונה 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ופסילה בפועל בת 30 חודשים.

רישיון נהיגה שפקע ונהיגה ברכב ללא ביטוח

ברע"פ 1973/13 אסד חסן נ' מדינת ישראל

שם נדון ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, כאשר רישיון הנהיגה פקע 10 שנים קודם לכן.



בית המשפט העליון אישר את פסיקת בית המשפט המחוזי שהקלה בעונשו של המערער, באופן בו ירצה 45 ימי מאסר, פסילה ל-12 חודשים, מאסר מותנה ופסילה מותנית

ברע"פ 8013/13 מסעוד נ' מדינת ישראל

שם נדון ערעורו של נאשם בעל עבר מכביד שהורשע בנהיגה בפסילה, בנהיגה ללא רישיון שפקע בשנת 1999, ונהיגה ללא ביטוח תקף. הושתו על הנאשם מאסר בפועל בן 12 חודשים, שנת מאסר על תנאי, פסילה בפועל ל-4 שנים ופסילה על תנאי ל-6 חודשים. הערעורים שהגיש הנאשם על חומרת הענישה נדחו.

ברע"פ 5755/13 עודה נ' מדינת ישראל

נדון ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, שרישיונו לא תקף משנת 1998, אי ציות להוראות שוטר, נהיגה ללא חגורת בטיחות וללא ביטוח. הנאשם בעל עבר תעבורתי הכולל 37 עבירות קודמות ביניהן עבירות זהות ומעולם לא הושתו עליו מאסר על תנאי או מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל בן 8 חודשים, מאסר על תנאי של 7 חודשים ל-3 שנים, קנס בסך 1500 ₪, פסילה למשך 81 חודשים, תוך הפעלת עונש פסילה על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו.

בתת"ע 1778-10-17 מדינת ישראל נ' אלקריב

הורשע הנאשם בעבירות של פקיעת רישיון נהיגה למעלה משנתיים ועבירה של נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח. הוטלו על הנאשם מאסר בפועל של 113 יום ופסילה של 30 חודשים.

בעפ"ת (ב"ש) 13767-06-15 אבו קרעאן נ' מדינת ישראל

הורשע הנאשם בשתי עבירות של נהיגה ללא רישיון שפקע 7 שנים קודם לכן, ובנהיגה במהירות מופרזת. לנאשם 53 עבירות קודמות ביניהן עבירות נהיגה ללא רישיון נהיגה בפסילה ולחובתו אף עבר פלילי. בעבר הושתו על הנאשם מאסרים מותנים שהיו ברי הפעלה והופעלו במסגרת גזר הדין. בית המשפט גזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה של 6 חודשים במצטבר, 36 חודשי פסילה בפועל והפעלת 4 חודשי פסילה על תנאי במצטבר.

ת"ד 5035-05-11 מדינת ישראל נ' ראובן



הורשע הנאשם בנהיגה בחוסר זהירות וגרם חבלה של ממש, עזיבת מקום התאונה, אי מסירת פרטים, ואי דיווח למשטרה על התאונה, נהיגה בפסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה, נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, פסילה ל-30 חודשים ומאסר על תנאי של שנה למשך 3 חודשים.

גזירת העונש במתחם נקבעה בהתאם לנסיבות התאונה נסיבותיו האישיות של הנאשם ובעברו התעבורתי.

במקרה דנן, נסיבות ביצוע העבירות חמורות. הענישה היא לעולם אינדיבידואלית ומשקללת את נסיבות ביצוע העבירה ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם. לחומרא לקחתי בחשבון את נסיבות ביצוע העבירה החמורות, ואת עברו הפלילי של הנאשם. הנאשם התנגש ברכב לאחר שהבחין במחסום משטרי, ביצע פניית פרסה במקום בו חוצים הולכי רגל, חצה צומת כאשר נהג בניגוד לכוון הנסיעה המותר במקום, גרם לחבלה לאדם ונזק לרכבו, ונמלט מהמקום ללא השארת פרטים ומבלי להזעיק עזרה לנפגע. כאמור, כל זאת כאשר רישיונו פקע מזה מספר שנים.

לקולא התחשבתי בכך שלנאשם עבר תעבורתי שאינו מכביד. כמו כן התחשבתי בכך שהנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום ולקח אחריות מלאה על מעשיו. הטענה כאילו הנאשם בא מיוזמתו לתחנת המשטרה, להודות בעבירות שביצע אינה מדויקת. הוא הגיע עם אחיו, הבעלים הרשום של הרכב הפוגע, ולפי הזמנת חוקר המשטרה.

במצב העובדתי כמתואר, מצאתי לפי מכלול הנסיבות כמתואר, מתחם הענישה ההולם, ינוע בין 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ופסילה בפועל לתקופה שבין 24 חודשים ועד 30 חודשים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לעבירה (40 יא), קראתי בעיון רב את תסקירי שרות המבחן, למדתי כי הנאשם מתקשה לתפקד באופן יציב במסגרות חיון השונות. אדם אשר לו הקושי להיענות לגבולות החוק. עוד לפי התסקיר, קיימים אצל הנאשם קשיים בוויסות דחפים ונטייה להתנהגות אימפולסיבית, וזאת מבלי שהנאשם שוקל את השלכות התנהגותו על הסביבה. כחלק מהניסיון הטיפולי שבוצע לנאשם, הוא התמיד להגיע לפגישות הפרטניות ושולב בשיחות פרטניות עם סטודנטית לעבודה סוציאלית, אולם בשיחות אלו בלטו קשייו לקחת אחריות על בחירותיו. יתרה מזאת סירב הנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית וביטא קושי להגיע לטיפול נוכח החשש שיתויג "כמטופל", ונוכח היותו אינו "פנוי" להשתלב בהליך טיפולי אינטנסיבי. בסופו של התסקיר, קצינת המבחן התרשמה, כי לא חל שינוי בהתנהגותו של הנאשם: **"לא חל שינוי בעמדותיו של ניסן, כאשר עדיין מתקשה לקחת אחריות על מעשיו בעבירות..."** (תסקיר משלים מיום 10.5.18) זאת על אף שהתמיד להגיע לשיחות הפרטניות. **"התרשמנו כי לא הצליח להיתרם מהטיפול באופן שבו לא חל שינוי בתפיסותיו באשר לדפוסיו הבעייתיים..."**. קצינת המבחן המליצה להטיל על הנאשם ענישה בדמות מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שרות, אשר תחדד עבורו את הפסול במעשיו ואת הקשר בין מעשיו לתוצאות



ולהשלכות שלהם.

בנסיבות המקרה כאן איני יכול לקבל את המלצת קצין המבחן לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות ועוד לעניין זה ראה:

רע"פ 10524/09 בוזגלו נ' מדינת ישראל ו- רע"פ 9118/12 אלכסנדר סריגין נ' מדינת ישראל

"הלכה מושרשת היא, כי בית המשפט אינו כבול להמלצת שירות מבחן, ששיקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק ולא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה, "לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות המבחן אינו מופקד עליהם."

לנוכח התנהלותו הכללית של הנאשם, התרשמתי כי האינטרס הציבורי במקרה זה, דוחק מפניו את האינטרס האישי של הנאשם ומחייב ענישה, בדמות מאסר בפועל.

מכלל הנימוקים שמניתי, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, ולאחר ששקלתי את השיקולים, לחומרה ולקולא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל. 3 חודשים ראשונים ירוצו בדרך של מאסר ממש מאחורי סורג וברית, ושלושה חודשים נוספים בדרך של עבודות שירות. במידה ולא ימצא מתאים לעבודות השירות-אף המאסר הנוסף יהיה מאחורי סורג וברית.
2. אני גוזר על הנאשם 24 חודשי פסילה של רישיון הנהיגה בפועל. הפסילה תחל לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר ובכפוף להפקדת מסמכים מתאימים במזכירות בית המשפט.
3. אני מטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא למשך 3 שנים. שלא יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, ועבירות לפי סעיף 64א. לפקודת התעבורה (נ"ח) התשכ"א-1961 ותקנה 144 (א) לתקנות התעבורה.
4. לאור מצבו הכלכלי ועונש המאסר -אני נמנע מלהטיל קנס.

באין החלטה אחרת, הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו-בתאריך 2.9.18 בשעה 10:00 בכלא ניצן או מקום אחר, לפי החלטת שירות בתי הסוהר כשהוא מצויד בתעודת זהות. על הנאשם לתאם הכניסה למאסר כולל אפשרות

עמוד 9



למיון מוקדם עם ענף האבחון ומיון בשב"ס בטלפון 08-9787377.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, 10 יוני 2018, בנוכחות הצדדים.